

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ Συνεδριάσει τῆς
1 Ὀκτωβρίου,

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα: Ἄριθ. 1,276, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται ἀναφορὰ τῶν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας Ἀθηνῶν, οἱ ὁποῖοι ζητοῦσι νὰ διορισθῇ ἡ ἐπέχουσα τοπικοῦ κριτηρίου ἐπιτροπὴ, νὰ ἀρχίσῃ πάλιν τὰς ἐργασίας της, πρὸς κατὰπαυσιν τῶν εἰς τὰ ἐκεῖσε γινομένων καταχρήσεων. Ἀπεφασίσθη, ἐπειδὴ καὶ μέλλει νὰ δημοσιευθῇ ὁ περὶ κριτηρίων ὀργανισμὸς, νὰ μείνῃ ἕως οὗτοῦ αὐτὸς νὰ ἔμδῃ εἰς πρᾶξιν.

Διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία ἔμεινε νὰ ἐξετασθῇ σήμερον, ἐκρίθη εὐλογον, νὰ διορισθῶσιν ἓνας ὀπλαρχηγός, καὶ ἓνας πολιτικὸς Διοικητής, καὶ ὀπλαρχηγός μὲν ἐπροβλήθη ὁ στρατηγὸς Κωνστὰς Μπότσαρης. Ἐνεκρίθη ὁμοφώνως. Περὶ δὲ τοῦ πολιτικοῦ Διοικητοῦ, πρὶν ἀποφασισθῇ τίποτε, ἐστάλη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς Κυρίου Μιχαὴλ Ἰατρὸν, καὶ Ἰωάννην Κουτουμᾶν, διὰ νὰ μάθῃ ποίας σκέψεις ἔκαμε καὶ αὐτὸ ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, τίνα στοχάζεται ἄξιον διὰ τοιοῦτον ὑπουργημα, καὶ ἂν ἔχῃ τινὰ πεποιθήσιν ὅτι ὁ Μπότσαρης ἔχεται νὰ πηγαίῃ.

Ἐγχαρῆσαι εἰδήσεις.

Ἐπίσημοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 2 Ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος ἐκηρύξαμεν, ὅτι ἐβλάσεν εἰς Ναύπλιον ἀπὸ Λονδίνου τὸ πλοῖον Liverpool Packet, ἐλλείπων ἐκεῖθεν 57 ἡμέρας ἔφερε δὲ καὶ γράμματα τῆς ἐκεῖ ἐπιτροπῆς ἀπὸ 25 Αὐγούστου. Ἀπὸ τῶν γραμμάτων τούτων μαυθάνομεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι πρότερον ἠξεύρομεν ἐκ τῶν ἑξῶν ἐφημερίδων. Ὁ ἐνδοξὸς Λόρδ Κόχραν, ὁ προθύμως ὑπερασπιζόμενος τὰ δίκαια τῶν ἐθνῶν, ὅσα πολεμῶσιν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἀντανομίας, ἔρχεται ἐξάπαυτος εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ μετ' αὐτοῦ συμφωνητικὸν γράμμα ὑπεγράφη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τὴν 4 (16) τοῦ Αὐγούστου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεμψεν ἐπίτιμον ἀνθρώπον, φέροντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀγα-

θὴν ταύτην ἀγγελίαν, πλὴν οὗτος ἀκόμη δὲν ἔφθασεν ἐδῶ. Ἀπὸ τῶν νεωτέρων γραμμάτων τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὅποια ὅσον τάχιστα φθάνουσι, θέλομεν μάθει μετὰ βεβαιότητος τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ὁ Λόρδ Κόχραν ἐμμελλεν ἀφεύκτως νὰ κινήσῃ, τὰς ναυτικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, τὸν τρόπον τῆς ἐκστρατείας του καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικά. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Λόρδ Κόχραν, νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπροξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν ἔχει μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, καὶ ἔκαμεν ὅλους τοὺς φιλέλληνας νὰ ἐνθαρρυνθῶσιν ἀκόμη περισσότερο περὶ τῆς ἀρίστης ἐκδόσεως τοῦ ἱερωτάτου καὶ δικαιοτάτου ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων. Ἡ περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Λόρδ Κόχραν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰδήσις ἔφθασε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ μεγάλου Σουλτάνου τῶν Τούρκων. Ὁ ἀπόλυτος οὗτος δεσπότης, οἱ εὐτελέστατοι αὐτοῦ ὑπουργοὶ καὶ τὸ ἡλίθιον ὑπήκοόν του θέλουσι παραξενεῖσθαι βέβαια, πῶς τοιοῦτος σημαντικὸς πολίτης καὶ ὑπήκοος Ἀγγλὸς δύναται νὰ ὑπάγῃ εἰς βοήθειαν τῶν ἐχθρῶν των, ἐν ᾧ ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει πόλεμον μετὰ τὴν Τουρκίαν. Θέλουσι παραξενεῖσθαι εἰς τοῦτο, διότι ἀγνοοῦσι τὸ πολίτευμα τῆς Ἀγγλίας, κατὰ τὸ ὅποιον ἕκαστος πολίτης εἶναι ἐλεύθερος, καὶ δύναται ἐλευθέρως καὶ τὰ χρήματά του νὰ δανείσῃ, καὶ μετὰ τὸ σῶμα του νὰ πολεμήσῃ εἰς ξένον ἔθνος, τὸ ὅποῖον δὲν πολεμεῖ τὴν πατρίδα του, καὶ ὅταν ὁ πολίτης Ἀγγλὸς δὲν εἶναι ἐσθγεία εἰς δούλευσιν τῆς πατρίδος του.

Ἀπὸ τῶν αὐτῶν γραμμάτων τῆς ἐν Λονδίνῃ ἐπιτροπῆς μαυθάνομεν προσέτι ὅτι αἱ διὰ τὴν Ἑλλάδα παρὰγγελλθεῖσαι καὶ κατασκευαζόμεναι τρεῖς φρεγάται ἐμμελλον νὰ ἐκπλεύσωσιν ἐξάπαυτος κατὰ τὴν ἐρχόμενον Νοέμβριον, καὶ μετὰ δύο ἢ τρεῖς, τὸ πολὺ, μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκπλεύσεώς των θέλομεν τὰς ἔχει ἐδῶ. Αἱ τρεῖς αὗται φρεγάται καὶ ἡ ὑπὸ τὸν Λόρδ Κόχραν ναυτικὴ δύναμις, ἐνούμεναι μετὰ τὸν λοιπὸν ἑλληνικὸν στόλον θέλουσι κατατρομάξαι τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους. Θέλουσι τοὺς κάμει, νὰ μὴ μολύνωσιν ἄλλην φορὰν τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν, καὶ θέλουσιν ἀσφαλίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν θαλασσοκρατίαν. Ὁ στόλος τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν ἀρίστον καὶ πολίτην καὶ ναύαρχον καὶ στρατηγὸν Κίωνα ἔκαμει ποτε τὸν βαρβαρὸν Πέτρον νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπεγόρευσαι εἰς αὐτὸν

οὐδ' Ἕλληνες κατηχουμένην εἰρήνην, κατὰ τὰς συνθήκας τῆς ὁποίας ἔπρεπεν εἰ Πέρσαι νὰ παραχωρήσωσιν ὅλον τὸν Αἰγαῖον πέλαγος, τὸν Ἑλλησποντον καὶ τὴν Πρωποντίδα, καὶ νὰ ἀπέχῃσι μακρὰν τῶν παραθαλάσσιον τῆς Ἀσίας τριῶν ἡμερῶν δρόμον. Ὁ στόλος τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος θέλει κάμει καὶ τώρα τὴν βαρβαρώτερον τοῦ Πέρσου Τοῦρκον νὰ ὑπογράψῃ καὶ ἄκων τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτονομίαν τῶν Ἑλλήνων. Ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἐδυνήθησαν πέντε σχεδὸν χρόνους τώρα μὲ τὰ μικρὰ ἐμπορικὰ πλοῖα νὰ πολεμήσωσι καὶ νὰ νικήσωσιν ἐνδοξῶς τοὺς στόλους τῶν βαρβάρων, τοσάκις, τί θέλουσι κάμει εἰς αὐτοὺς μὲ φρεγάτας, ἔχοντες καὶ τοιοῦτον ἄνδρα σύμμαχον, ὁποῖος εἶναι ὁ ἐνδοξος Λόρδ Κόχραν; ἂς ἀποκριθῶσιν εἰς ταῦτα αὐτοὶ οἱ βάρβαροι, οἱ ὅποιοι γνωρίζουσιν ἐκ πείρας καλλήτερα τοὺς ἥρωας τῆς Ὑδρας, τῶν Σπετζῶν καὶ τῶν Ψαρῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ μᾶς δίδει βεβαιότητας ἐλπίδας καὶ περὶ ξένων τακτικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια θέλει συνάξει καὶ πέμψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον τὸ δυνατόν μίαν ὥραν προτύτερα.

Ἀπὸ Πελοποννήσου, 11 Ὀκτωβρ.

Ὁ Ἰωραήμης ἐδοκίμασε νὰ εἰσβάλῃ καὶ εἰς τὴν Ἡλίδαν, καὶ μέρος τοῦ ἱππικοῦ ἐπροχώρησεν ἕως εἰς Ἀγουλενίτζαν, εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ· ἀνέβησαν καὶ κατὰ τὸ βουνὸν τῆς Σμέρνας· ἀλλ' ἀντεκρούσθησαν ἐκεῖθεν καὶ εἰς τὴν Ἀλδεραν, καὶ Ζουβετζαν, τμήμα τῆς Ἀρκαδίας, εὗρηκεν ὁ ἐχθρὸς ἀντίστασιν καὶ οὕτως μὴ εὖρον τὴν ἐλπίζομένην εὐκολίαν τῆς διαβάσεως ὀπισθοδρόμησε κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὰ φρούρια τῆς Μεσσηνίας, φέρον μετ' ἑαυτοῦ καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξύ ἔκαμε λάφυρα εἰς γεννήματα καὶ ἄλλα ἱκανὰ, καὶ περὶ τοὺς τριάκοντα αἰχμαλώτους.

Ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Τὴν πέμπτην τοῦ Ὀκτωβρίου ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας πρὸ πρῶτον τάγμα τοῦ συντάγματος μετὰ τοῦ ἱππικοῦ καὶ ἐνὸς λόχου πυροβολιστῶν, διοικούμενον ὑπὸ τοῦ ἀρίστου ἀνδρὸς καὶ πολίτου, τοῦ συνταγματάρχου Βαρόνου Φανιέρου. Οἱ Ἀθηναῖοι ὑπεδέχθησαν τὸ πρῶτον αὐτὸ σῶμα τοῦ τακτικοῦ μας στρατεύματος μὲ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν ἀπερίγραπτον καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ στρατεύματος, ψάλλοντα τὸν εἰς τὸν ἀθάνατον Μ. Μωσὶτάρην ὕμνον. Ἡ ἐναρμόνιος στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐπρωγεῖτο τοῦ στρατεύματος, καὶ ἔκαμνε πλεον λαμπροτέραν τὴν εἰς τὰς Ἀθήνας εἰσοδὸν αὐτοῦ.

Ἡ θία τακτικοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, πρῶτην φοράν ἤδη παρουσιαζομένην εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐνθουσιάζει πρῶντι πάντας, καὶ ἐγείρει εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν τὸ γλυκὺ αἰσθημα, ὅτι αὐτοῦ θέλει ἀποκτηθῇ καὶ στερεωθῇ ἀληθῶς ἡ ἐθνικὴ ἐλευθερία, αὐτονομία καὶ εὐδαιμονία καὶ ὑπὸ τὸν ἰσχυρὸν αὐτοῦ βραχίονα θέλουσι παρακατατεθῇ τὰ ἱερὰ ταῦτα κειμήλια εἰς τήρησιν καὶ ὑπεράσπισιν καὶ διὰ τοῦτο εὐχονται ὅλοι ἐκ ψυχῆς καὶ

καρδίας, τὸ μικρὸν τοῦτο τὴν σήμερον βράδυ, νὰ γινῇ ἐντὸς ὀλίγου ἤρω.

Εἰς τὸν ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας δρόμον ἔκαμε τὸ τακτικόν μας στρατεύμα ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους διὰ τὴν μεγάλην του εὐταξίαν καὶ τὸ καλὸν του πολίτευμα.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν μετὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος εἰς Ἀθήνας ἐξέδωκεν ὁ συνταγματάρχης Κύριος Φανιέρους τὸ ἀκόλουθον προκήρυγμα πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σαλαμῖνος, τῶν Μεγάρων, τῆς Λεβαδείας. κ. τ.λ.

Πολῖται!

Ἡξεύρετε πρὸς ποῖον σκοπὸν ἔπεμψεν ἐνταῦθα ἡ Διοίκησις ἐν μέρος τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, τοῦ ὁποίου μοι ἐνεπιστεύθη τὸν ὄργανισμόν. Ὅλοι οἱ φρόνιμοι Ἕλληνες διδαχθέντες ἐκ πείρας ἐγνώρισαν, ὅτι τὸ τακτικὸν στρατεύμα, τὸ ὁποῖον παρεδέχθησαν ὅλα τὰ χριστιανικὰ ἔθνη, ἦεν τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἐάνατο νὰ προξενήσῃ εἰς πὸν τόσον χρόνον δυστυχῇ τοῦτον τόπον ἔξωθεν μὲν τὴν αὐτονομίαν, ἔσωθεν δὲ τὴν ἡσυχίαν.

Πολῖται! αὐτὸς ὁ διπλοῦς σκοπὸς θέλει πληρωθῇ, ἐὰν θελήσῃτε νὰ αὐξήσῃτε τὰς τάξεις μας καὶ τότε τὸ στρατεύμα τοῦτο, ἀντὶ τοῦ νὰ ᾔναι βάρος εἰς τὸν τόπον τοῦτον, θέλει γενῇ προμαχὼν, ὥσπερ τοῦ ὁποίου δύνασθε νὰ ἀνακτίσῃτε τὰς οἰκίας σας, καὶ νὰ ἀπολαμβάνητε εἰς τὸν κόλπον τῶν φαρμιλιῶν σας τοὺς καρπούς τῶν ἔργων σας καὶ τὴν εὐδαιμονίαν.

Δεχόμενος τὴν ἐπιστάσιαν, τὴν ὁποίαν μοι ἐνεπιστεύθη ἡ Διοίκησις, τοῦ νὰ ὀργανίσω τὸ ἑλληνικὸν τακτικὸν στρατεύμα δὲν ἠθέλησα οὔτε βαθμὴν οὔτε τινα μισθόν. Θέλω, ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἀποκτήσῃ τέκνα ἱκανὰ νὰ διοικήσωσιν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ τακτικὰ στρατεύματα, νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὰ ἴδια, φέρον ὡς μόνον ἀνταμοιβὴν τὴν ἀγάπην τῶν ἤδη ἐλευθέρων καὶ εὐτυχούντων Ἑλλήνων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Ὀκτωβρ. 1825.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, συνταγματάρχης Βαρόνος Φανιέρους, ἱππότης τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Τῇ 8 Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὴν 6 τοῦ Ὀκτ. ἀποδάντες ἐκ τῆς Εὐδοίας εἰς τὴν Ἀττικὴν ἕως 150 Τοῦσκοι, ἐπροχώρησαν ἕως εἰς ἓν χωρίον αὐτῆς, Γραμματικὸν ὀνομαζόμενον, ὅπου ἔκαψαν πέντε ἢ ἑξ οἰκίας, ἔχυσαν τὰ κρασιά, καὶ ἐσκόρπισαν τὰ γεννήματα τοῦ χωρίου ἐλαφρυαγώγησαν ὅτι ἦσαν αἰχμαλώτισαν ἐν κοράσιον καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Εὐδοίαν.

Ἐν ἄλλο πάλιν σῶμα ἱππικὸν ἐφάσθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατὰ τὸ χωρίον τῆς Ἀττικῆς ὀνομαζόμενον Μαγκόπουλον· οἱ κάτοικοι δισκορπίσθησαν εἰς τὰ βουνά, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐλαφρυαγώγησαν καὶ ἐντεῦθεν ὅτι ἦσαν αἰχμαλώτισαν 12 ἀνθρώπους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Εὐδοίαν.

Κατὰ τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐφάσθησαν εἰς τὸν Κάλαιον, χωρίον τῆς Λεβαδείας παραθαλάσσιον, δύο ἐχθρικά μπρίκια, καὶ ἐξ ἕως ἑπτὰ καίκια ἐρρίψαν ἐξ κανόνια, καὶ ἀπέδωσαν.

Οἱ κάτοικοι τῶν τόπων ἐκείνων ἔγιναν προσεκτικοὶ εἰς κινήματα ταῦτα τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐσυνάχθησαν εἰς ἀστυτήσιν καὶ ἀπόκρουσιν εἰς τοῦτο θέλει συνδράμει ἑκάπντος καὶ τὸ εἰς Ἀθήνας εὐρισκόμενον τακτικὸν σῶμα.

Ἀπὸ τοῦ στόλου, 10 Ὀκτωβρίου.

Αἱ ἑλληνικαὶ ἐμπροσθοφυλακαὶ, ἀπὸ Σίμης εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν στόλον ἐπιστρέφουσιν, ἀνήγγειλαν, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ὀκτ. εἶδαν ἀπὸ Σίμης ἔξω τῆς Ῥόδου 16 ἐχθρικά πλοῖα, ἐξ ὧν τρεῖς φρεγάται καὶ τὰ λοιπὰ μυστρίκια. Συνίσταται ὅλος ὁ ἐχθρικός στόλος, ὡς μνησθέντες, ἀπὸ 115 πλοίων καὶ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀτμοκίνητα καὶ πυρπολικά· ἔχει ἔως ὁκτὼ χιλ. στρατεύματα ἐκ τοῦτον μελετᾷ νὰ ἀποβιβάσῃ ἕως δύο χιλιάδας εἰς Κρήτην μὲ τὸν Μπιλάλαγαν· πού δὲ θέλει ἀποβιβάσει τὸ λοιπὸν, αὐτὸς ἠξεύρει· μελετᾷ Ἰδρὼν καὶ Σπείζας μελετᾷ καὶ Πελοπόννησον. Συμπλέουσι μὲ τὸν ἐχθρικὸν στόλον καὶ δύο φρεγάται Γαλλικαὶ καὶ μία Ἀυστριακὴ!

Με ἄκραν μας ἀπορίαν εἰς τὸ παρῆρτημα τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος Journal des Débats τῆς 16 καὶ 17 Ἀυγούστου παρατηροῦμεν, ὅτι καποῖος Νικόλαος Κεφαλᾶς ἐφθασεν εἰς τὴν ἀναισχυντίαν, ὥστε νὰ παρῆρσιασθῇ εἰς τὸ Κοινὸν ὡς ἀπεσταλμένος παρὰ τῆς Προσωρινῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως πρὸς τὴν αὐλὴν τῆς Ῥώμης, καὶ νὰ γράψῃ πρὸς τὴν αὐτοῦ μακαριότητα καὶ νὰ δημοσιεύσῃ μάλιστα τοιαύτην ἐπιστολὴν, ὅποιαν ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸ εἰρημένον παρῆρτημα. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὰ γραφόμενα τοῦ Κ. Νικολάου Κεφαλᾶ, χρεωστῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπισήμως, ὅτι αὐτὸς οὔτε ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως εἶναι, οὔτε εἶχε κάμμίαν ἄδειαν νὰ γράψῃ τὰ τοιαῦτα, καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις δὲν ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν εἰρημένον Κεφαλᾶν οὔτε ἀποστολὴν, οὔτε ὑπόσχημα, οὔτε κάμμίαν ὁποιαδήποτε δημόσιον ἐπιστάσιαν.

Συνέχεια τῆς διατριβῆς περὶ τῆς ὑψηλῆς ὑπερασπίσεως, τὴν ὁποίαν ἐπικαλέσθησαν οἱ Ἕλληνες.

Μέρος Δεύτερον.

Ἀν ἡ ἐπικαλουμένη ὑπεράσπισις βλάπτῃ τὴν πολιτικὴν ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους, καὶ ἂν τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν ἐπικαλεῖται ἡ ὑπεράσπισις, εἶναι νόμιμα ἢ ἄνομα.

Ἐκθέσαμεν εἰλικρινῶς εἰς τὸ προηγούμενόν μας ἄρθρον μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν σαφήνειαν ἐν ταύτῳ καὶ συντομίᾳ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς ἐπικαλεῖται προτιμότερον τὴν ὑψηλὴν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Πάντοτε μακαρίζοντες καὶ τρισμακαρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας τὰ ἔθνη, τὰ ὅποια δὲν ἔλαβον ποτὲ χρειᾶν ξένης ὑπερασπίσεως, ἃς ἰδοῦμεν τώρα ἢ ἀπὸ ἡμᾶς ἐπικαλουμένη ξένη ὑπεράσπισις, τὴν ὁποίαν ἀπέδειξαν εἰς ὅλους μας ἀναπόφευκτὴν αἱ δει-

νόταται περιστάσεις τῆς πατρίδος, καθὼς ἀπὸ ὅλους κοινῶς ὁμολογεῖται, βλάβη τὴν πολιτικὴν ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους. Οἱ παραχῶδεις καὶ φαρμακεροὶ λόγοι, ὅπου κρυφᾶ κάποτε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου διασπείρονται ἀπὸ φιλοστασιαστικὴν κακοβουλίαν ἢ ἀπὸ ἀγνοίαν τῶν πραγμάτων, εἰς διαιρέσιν καὶ ἐπομένως ἀπώλειαν τοῦ ἔθνους, καθὼς καὶ τὰ συμφέροντα τῆς φιλότητος μας πατρίδος, σύμφωνα καὶ μὲ τὰ συμφέροντα τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, μᾶς ἐπιβάλλουν τὸ ἱερὸν τοῦτο χρέος. Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸ ζητούμενον, ἃς ἐξετάσωμεν πρῶτον τί ἐστὶ προστασία, καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τούτου ἃς ὀδηγηθῶμεν ἀπὸ τὰς γνώμας τῶν σοφωτέρων μας. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Βάττελ εἰς τὸ Κεφ. 16. τοῦ 1. Βιβλίου τοῦ συγγράμματός του Περί τοῦ δικαίου τῶν ἔθνων.

“Ὅταν ἓνα ἔθνος δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἀσφαλισθῇ, μόνον τοῦ ἐναντίον τῶν ὕδρων καὶ καταδυναστεϊῶν, ἢ μπορεῖ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν προστασίαν ἑνὸς ἄλλου, δυνατωτέρου κράτους· ἂν τὴν λάβῃ, καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν προερχομένης ἀσφαλείας τοῦ ἠθέλε μόνον ὑποχρεωθῇ εἰς μερικὰ πράγματα, εἰς τὸ νὰ πληρώνῃ ἀκόμη καὶ φόρον, εἰς τὸ νὰ διδῇ στρατεύματα, καὶ εἰς τὸ νὰ συμπράττῃ καὶ εἰς ὅλους τοὺς πολέμους τοῦ προστατοῦ του, (φυλάττοντας ὅμως πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ διοικήθῃ αὐτοτελῆτως), τοῦτο εἶναι μία ἀπλὴ συνθήκη προστασίας, ὅπου παντελῶς δὲν βλάπτει τὴν ἐθνικὴν αὐταρχίαν [Souveraineté], καὶ ὅπου τὸς μόνον ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰς συνθήκας τῶν συνηθῶν συμμαχιῶν, ὅσον διαφέρει ἡ ἀξία τοῦ ἑνὸς, καὶ τοῦ ἄλλου τῶν διαπραγματευομένων μερῶν.”

Φθάνει νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ πολιτικὸς τούτος ὀρισμὸς εἰς ὅσα ἔπραξεν ἡ Ἑλλὰς, διὰ νὰ μὴ μᾶς μείνῃ πλέον παραμικρὸς δισταγμὸς ὡς πρὸς τὸ σκοπούμενον. Ἀν κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Βάττελ μήτε καὶ αὐτὴ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου, μήτε ἡ εἰς ὅλους τοὺς πολέμους τοῦ προστατοῦ σύμπραξις τοῦ προστατενομένου ἔθνους βλάπτῃ τὴν αὐταρχίαν, πόσω μᾶλλον δὲν τὴν ἐγγίζει, ὅταν τὸ ἔθνος τὸ ἐπικαλούμενον ξένην προστασίαν δὲν καθυποβάλλεται εἰς κανένα ὁποιοδήποτε χρέος πρὸς τὸν προστατὴν του, καθὼς δὲν καθυποβάλλεται βέβαια διὰ τῶν ἐθνικῶν ἐγγράφων εἰς κανένα ὁποιοδήποτε χρέος ἢ Ἑλλὰς αὐτὴ δὲν ζητεῖ τὸ ξένον χέρι, διὰ νὰ τὴν διοικήσῃ τὸ ζητεῖ, διὰ νὰ τὴν προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς καταδρομὰς τοῦ ἐχθροῦ τῆς, κατὰ τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον ἠθέλε γνωρίσει καὶ συμφερώτερον καὶ εὐτυχέστερον τὸ ζητεῖ, διὰ νὰ δυναμωθῇ, καὶ ἔτσι νὰ ἡμπορέσῃ νὰ συστήσῃ τὴν ἐπιθυμητὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν. Ἰδοὺ τὰ ἴδια λόγια τῆς Ἑλλάδος “Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, δυνάμει τῆς παρούσης πράξεως, θέτει ἐκουσίως τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως εἰς τὴν μισανδρικήν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.” Σαφέστερα νὰ ἐκφρασθῇ δὲν ἡμποροῦσεν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν καθυποβάλλεται ἢ ἰδίᾳ ὑπὸ τὴν

ὑπεράσπισιν, ἀλλὰ δέτει, ἀπλῶς δέτει ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τὴν ἐλευθερίαν, ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς ὑπαρξίν· καὶ τοῦτο πάλιν ὄχι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ εἰς εἶδος ἱερᾶς παρακαταθήκης. Μένει νὰ λύσωμεν μίαν ἄλλην ἀπορίαν ὄχι ὀλιγώτερον καὶ αὐτὴν βλαπτικὴν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους· νόμιμον εἶναι αὐτὸ τὸ ἐγγράφον ἢ ἄνομον; Κάπποιοι διίσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἄνομον, ἐπειδὴ δὲν ἔγινεν ἐπὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως· κάπποιοι πάλιν τὸ μέμφονται, ἐπειδὴ δὲν ἔγινεν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ ἐκ μέρους ἀτόμων τινῶν. Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ ἐπικλήσις ξένης βοήθειας ἐξ αἰτίας τῶν δεινῶν μας περιστάσεων δὲν ἐπιδέχεται κάμμιαν ἀργοπορίαν· οὔτε ἤθελε κάμμιαν ἀντιρρήσιν ὅταν ἐσυζητήθη εἰς ἑκτάκτον συνέλευσιν καὶ τῶν δύο διοικητικῶν σωμάτων· τοῦτο κάθε Ἕλληνα τὸ αἰσθάνεται καὶ τὸ λέγει· ἀλλ' ὅτι πολὺ προκριτότερον ἦθελεν εἶναι ἂν ἐγίνετο τὸ ἐγγράφον ἐπὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως δὲν εἶναι κάμμία ἀμφιβολία· πλὴν, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος, ποῖος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν βλέπει καὶ δὲν ὁμολογεῖ ὅτι, ἐν ὅσῳ τὸ Μισολόγγι ἐψυχομαχοῦσε, καὶ εἴχαμεν καὶ ἔχομεν εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ Μωρέως τὸν ἐχθρὸν, ἡ συγκρότησις ἐθνικῆς συνελεύσεως ἦθελε γενῇ ἢ φθορὰ τῆς πατρίδος; αὐτὴ ἦθελε καὶ πάντοτε δέλει σύρει κατὰ τὴν συνήθειάν μας προσωπικῶς ὅλους τοὺς σημαντικούς πολιτικούς καὶ πολεμικούς καὶ ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς πατρίδος, καὶ ἔτι ὁ ἐχθρὸς, ἀκράτητος ἀκόμη καὶ τώρα εἰς τὸ νὰ καίῃ, νὰ λεηλατῇ καὶ αἰχμαλωτίζῃ, ἦθελε μείνει ἐξ αἰτίας τῆς συνελεύσεως πάντῃ ἀνενόχλητος. Δὲν λαχταρεῖ τὸ ἔθνος διὰ συνέλευσιν καὶ τὴν σήμερον; δὲν τὴν βλέπουν οἱ Ἕλληνες ὅλοι ἀναγκάσιαν, ἀγκαλὰ καὶ πολλοὶ ὑποπτεύοντα, ὅτι αὐτόθεν δὲν δέλει πηγᾶσιν τὰ ἐλπιζόμενα καλά; Ἀλλὰ μὲ ὅλην τὴν κοινὴν δέλησιν τοῦ ἔθνους, μὲ ἄλην τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην εἰς τὴν ἀνυπέρβητον συγκρότησιν τῆς, ἀναβάλλεται ἀκόμη καὶ τώρα ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων ἕως τὰ τέλη Δεκεμβρίου, καθ' ὃν καιρὸν, κατὰ τὴν περὶ αὐτῆς προκήρυξιν, ἐλπίζεται, Θεοῦ βοηθοῦντος, νὰ καλητερεύσιν τῆς πατρίδος αἱ περιστάσεις· ὥστε καὶ αὐτῆς τῆς ἐποχῆς ὁ προσδιορισμὸς κρέμεται ἀπὸ μίαν ἐλπίδα! Ὅταν λοιπὸν ἡ ἐπικλήσις ξένης βοήθειας δὲν ἐπιδέχεται, καθὼς ὅλοι μας τὸ ἠξέυρομεν, κάμμιαν ἀργοπορίαν ὅταν ἐθνικὴ συνέλευσις διὰ τοὺς προηγουμένους λόγους δὲν ἐσύμφερε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ συγκροτηθῇ, τί ἔπρεπε νὰ γενῇ; ἔπρεπε βέβαια τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον νὰ ἐνεργηθῇ· ἀλλὰ ποῖος νὰ τὸ ἐνεργήσῃ εἰς ἑλλειψιν ἐθνικῆς συνελεύσεως; ἡ ἢ Διοίκησις, ἡ τὸ ἔθνος διεσπαρμένον εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ εἰς τὰ στρατόπεδα, εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ Διοίκησις, ὡς Διοίκησις συσσωματωμένη, ἐρροτέλλεται νὰ βάλῃ χεῖρ, καὶ δικαίως, μὴ κατηγορηθῇ ὅτι παρέδωκε τὰ καθήκοντά της, καὶ πέσῃ εἰς τὴν κατάκρισιν τοῦ ἔθνους· καὶ ὅτι ἦθελε πᾶσι τοῦτο, τὸ ἐπὶ καθαρώτατα ὅποιος γνωρίζει τὴν φύσιν τοῦ πολιτεύματός μας, τὸ πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ τὴν

προθυμίαν τῆς καὶ τὴν τελείαν συγκατάθεσιν τῆς· ἔδειξεν ἡ Διοίκησις κατὰ τὸν τρόπον, ὁ ὁποῖος ἦτο εἰς αὐτὴν μόνον συγχωρητός· ὅλα τὰ μέλη τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἐκ τῶν δύο ἐξαιρουμένων, ὑπέγραψαν αὐτὰ τὰ ἐγγράφα, καθὼς ὁποῖος παρατηρήσει, εὐρίσκει ὅλα τῶν μελῶν καὶ τῶν δύο διοικητικῶν σωμάτων τὰς ὑπογράφας εἰς τὰ κατὰ μέρος ἐγγράφα τοῦ τμήματός του, καὶ ἰδού ἡ Διοίκησις ἐνέργησεν καὶ ἐπικύρωσεν αὐτὴν τὴν πρᾶξιν κατὰ τὸν μόνον συγχωρητὸν εἰς αὐτὴν τρόπον. Ὅσον δὲ εἰς τὸ ὅτι ἔγινεν ἐκ μέρους ἀτόμων τινῶν, ἀποκρινόμεθα, ὅτι τὰ άτομα, ὅπου τὸ ὑπόγραφον, εἶναι οἱ μητροπολίται, ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι καὶ λοιποὶ σημαντικοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου· άτομά τινα εἶναι ὅλοι οἱ πρόκριτοι τῆς Ἰδρας, τῶν Σπετζῶν καὶ Ψαρῶν, οἱ ναύαρχοι, ἀντιναύαρχοι καὶ καπιτάνοι τῶν τριῶν ἑλληνικῶν στόλων, ὅπου ἔσωσαν τόσαις φοραῖς τὸ ἔθνος· άτομά τινα εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατοπέδων τοῦ Μωρέως, καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ, οἱ ὁποῖοι, ἀνίκηται ἀπὸ τὰς σημερινὰς ἀποτυχίας, ἀγωνίζονται ἀκούραστοι τὸν ἀγῶνα τοῦ θανάτου· άτομά τινα εἶναι τῶν σημαντικῶν τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος· άτομά τινα τέλος πάντων εἶναι οἱ ἀθάνατοι ὑπερασπισταὶ τοῦ Μισολογγίου, οἱ πρόμαχοι ὅλης τῆς κινδυνεύουσας Ἑλλάδος, ἡ δόξα καὶ τὸ καύχημα ὅλου τοῦ ἔθνους· αὐτὰ εἶναι τὰ άτομα, τὰ ὁποῖα ἄλλα εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἄλλα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἄλλα εἰς τὰ στρατόπεδα συνυπέγραψαν ὁμοῦ μὲ τὰ διοικητικά μέλη, ὡς ἀνωτέρω εἶπαμεν, τὰ ἐγγράφα· αὐτὰ ἔγιναν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου· εἶναι τώρα τρεῖς μῆνες, ἀφ' οὗ ὑπεγράφησαν· ἀνδρὲς ἐμπεριείχαν τὴν θέλησιν τῶν ἔθνους, δὲν ἔπρεπε μία ἐπαρχία τοῦλάχιστον νὰ κινηθῇ ἐναντίον αὐτῆς τῆς πράξεως; ἡ δὲ ἐναντιότης καὶ ἄλλοτε ἐγγράφως καὶ ἐπαρχίαι εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ γνώμας τῆς ἰδίας Διοικήσεως, ὅταν ἦταν ἐναντίας γνώμης, καθὼς τὸ εἶδαμεν εἰς τὸ διάστημα τῶν περασμένων ἐμφυλίων ταραχῶν; ἀλλ' ἐδῶ συμβαίνει ὅλον τὸ ἐναντίον, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ σαφεστέρη ἀποδείξις τοῦ ὅτι τὸ ἐγγράφον θεωρεῖται ὡς θέλησις ὅλου τοῦ ἔθνους, ἀγκαλὰ οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀκαταπαύστως ἐναντίον αὐτῆς τῆς πράξεως ἐρεθίζονται ἀπὸ ἴσου· ἔχουν σκοποὺς ἐναντίους καὶ σχέδια ἰδιαίτερα, μόνον τοῦτο ὅλοι ὁμογνώμονες ἐπιμένουν σταθερῶς εἰς ὅτι ἀποφασίσθῃ ἐναντίον πάσης ἐπιηρείας· καὶ ἄλλο δὲν ἐπιθυμοῦν καὶ ἄλλο δὲν φωνάζουν εἰς τοὺς θεομους, εἰς τὰ σπίτια, εἰς τὰς ἀγορὰς, παρὰ νὰ φανῇ τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος ἐγγράφον εὐπρόσδεκτον εἰς τὸν Σεβαστὸν Γεώργιον τὸν Δ', τὸν παῖτα καὶ ἀληθινὸν ἀναγνωριστὴν τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τῆς βασιλικῆς ἀξίας τοῦ ὁποῖου τὸν λαμπρὸν τίτλον, Πρεσβυτάτης τῆς ἡμετέρας βασιλείας, νὰ προστεθῇ ὅχι ὀλιγώτερον λαμπρὸς, Ἀντιλήπτωρ τοῦ ἐγκαταλειμμένου ἔθνους τῶν Ἑλλήνων.